

Thưa Quý vị,

Bài thơ "Gửi Súng Cho Tao" từng gây chấn động cho mọi người cách đây đã khá lâu. Hôm nay, xin chuyển lại bài thơ này cùng những bài thơ trả lời (cũng có thể gọi là xướng họa như trong thơ văn ngày xưa). Những bài thơ trả lời này cũng được viết lên từ những con tim rướm máu, không kém phần bi phần và hùng tráng.

Xin đừng quên những cựu chiến sĩ, thương phế binh VNCH vẫn còn "lạc loài" trên chính quê hương của mình.

Câu mong những Đại bàng Hải ngoại không bị ràng buộc bởi nội quy "không hoạt động chính trị" để mạnh dạn yểm trợ cho những "Cựu Chiến Hữu" của chúng ta trong những ngày tháng tới.

GỬI SÚNG CHO TAO

*Nguyễn Cung Thương
Sài Gòn - Việt Nam*

Tao cụt một chân, mất một tay
Nhưng còn một tay
Để viết thơ dùm cho thằng mù hai mắt
Nghe nói ở xí người chúng mày "cày" như trâu
Nhưng không quên Đồng Đội
Chia đồ la cho chúng tao, như chia máu ngày nào ...
Tao cũng sốt cho mấy thằng bạn: Phế Binh Việt Cộng !
Chúng cũng què đui sút mẻ như nhau
Bởi Đảng của chúng bây giờ là lũ đầu trâu...
Có điều tao không thể hiểu
Bao nhiêu năm qua
Chúng mày cứ mãi dạn dò
Thế giới vẫn minh, đừng làm gì bạo động
Liệu chúng mày có thể hòa hợp được không
Vớ lũ kên kên, hổ báo?
Những con thú cực kỳ giàu có
Mang "thẻ đỏ, tim đen"

Nợ Nga, sợ Tàu, lạy Mỹ
Vói Quan Thầy cung cúc tận tụy
Quay về đàn áp dân đen
Chúng đóng đinh Chúa Jesus lên nĩa
Bịt miệng Cha, trói Phật, nhốt Sư, quản lý Chùa

Chúng tao lê lét trên thành phố Cáo Hồ
Nên biết rất rõ từng tên đại ác
Trên bàn tiệc máu xương dân tộc
Nhà hàng nào chúng cũng ăn nhậu
Bé gái nào cũng bị chúng mua trinh
Chúng ta sẽ tĩa từng thằng
Đất nước cần nhiều "quốc táng"
Bớt được mạng thằng Cộng Sản nào
Thì địa ngục xã hội chủ nghĩa này
Còn có chút sáng láng hơn

Hãy gửi tiền cho những nhà tu
Để họ mở cửa nhà tù
Còn chúng tao là chiến sĩ
Hãy gửi về cho chúng tao vũ khí
Thằng cụt tay sẽ chỉ cho thằng mù mắt bấm cò
Thằng còn chân sẽ công thằng què quặt
Trận chiến sau cùng này sẽ không có Dương Văn Minh.

Bài đáp 1: KHÔNG THỂ GỬI

Lê Khắc Anh Hòa

*Thưa anh Nguyễn Cung Thương,
Đạn thù trên mặt trận ngày nào
Nay anh chỉ còn một tay ...
Tôi ở bên này
Đọc thơ anh mà rượu ngọt hóa cay
Mà gục đầu tử hận.
Tôi còn đủ 2 tay
Và tôi còn cả hai chân
Mà cứ ngại ngần không cầm cây súng
Nợ kiếm cung
Tôi gác bỏ bên trời sau ngày Sài Gòn vỡ vụn
Lặn đạn lao đao
Anh viết câu thơ như sông núi thét gào:
"Gửi súng cho tao!"*

Để anh chiến đấu bằng vết đau còn lại
Mà không ngần ngại, không e ngại

Dũng sĩ hề !

Ôi! lòng ta tê tái
Mái tóc sương pha.

"Ta là ai

Mà cúi mặt trước tương lai

Khi tổ quốc đang thét gào lời sông núi ?"

Viết dòng thơ, tôi sờ đầu, nhục tử

Vì không gửi được cây súng nào

Khi bạn mình giục:

"Gửi Súng Cho Tao!"

"Gửi Súng Cho Tao!"

"Gửi Súng Cho Tao!"

Bài đáp 2: **GỬI CHẤT NỔ CHO MÀY**

Trần Phương Đông

Đọc những dòng thư mà lòng tao quặn thắt
Đòi chúng mình cuối cùng phải như thế này sao ?

Mày bên đó lê la những ngày tháng hư hao
Tao bên này lăn lóc trên con đường cơm áo.

Hãy "Gởi Súng Cho Ta" như một lời cảnh cáo:
Chúng mày quên cả rồi Tổ Quốc lẫn Quê Hương
Quê hương đó có máu tươi và có cả thịt xương
Của đồng đội, của bạn bè đã hy sinh nằm xuống.

"Gởi Súng Cho Tao" đã làm nhiều thằng luống cuống
Chúng mãi mê lợi danh mà quên mẹ mất chuyện này
Cám ơn mày với những lời nhắn nhủ thật là hay
Để những thằng vong tình biết giật mình bừng tỉnh dậy.

Tao sẽ gởi cho mày những căm hờn không che đậy
Của trái tim đây vết thương đã thoi thóp từ lâu
Tao không gởi cho mày súng như mày hỏi đâu
Mà tao gởi cho mày bằng những thùng thuốc nổ.

Hãy ôm nó xông vào lũ bạo tàn bằng tấm lòng cuồng nộ
Và tao cũng sẽ về cùng mày để đi trọn chuyến đi này
Cuộc đời nào rồi cũng qua như gió thổi mây bay
Thì tiếc làm con mẹ gì cuộc sống nhiều tủi hổ.

Sống vui được sao khi toàn dân nghèo nàn cùng khổ
Còn thân phận chúng mình như những miếng giẻ rách giữa đời
Chờ đó ...tao sẽ về cùng mày để hoàn tất một cuộc chơi
Và cho trọn cuộc tình của những thằng gọi nhau là đồng đội.

Và cũng để một lần cúi đầu tạ tội
Với quê hương và tổ quốc của mình
Với bạn bè, với những oan khuất anh linh
Để đi trọn con đường vinh quang của những người mang tên là Lính

Hãy ôm chặt nổ giết sạch bọn giặc thù không cần toan tính
Thằng nào rồi thì cũng một lần chết vậy thôi
Hãy chết thật vinh quang cho người lính được lên ngôi
Chờ đó đi.. mai tao về với những thùng thuốc nổ.....

Mai về tạ tội Quê Hương
Cùng nhau đi trọn đoạn đường chiến binh
Sống lỗ nhục chết phải vinh
Cho dòng máu Lính thấm tình Việt Nam.

Bài đáp 3: KHÔNG TÊN

Mường Giang

Thơ anh viết như muôn ngàn nhát kiếm
Khiến cho ta thêm tan nát cuộc đời
Bao hận tủi theo thời gian tất lịm
Nay tuôn về như sóng cuộn mưa rơi

Ta muốn cào cho trái tim lũng nát
Muốn gào to cho vỡ cả tinh cầu
Muốn tụt hủy cho tan đời tàn tật
Sống một đời mang trọn kiếp thương đau

Mấy chục năm những ngày dài biệt xứ
Ta về đây mang nỗi buồn lê thê
Ngày hành xác, đêm về ôm mặt khóc
Đời sa cơ bao nhiêu nỗi chán phè

Ngày hai buổi cúi đầu ăn ngẫu nhiên
Mắt nhắm nghiền không dám ngó thị com

*Khi nghĩ tới, niềm đau những lính trận
Cũng vì ai phải chuốc nỗi hận hờn*

*Ta đến đây khô cạn thân mất nước
Đời xanh xao, mờ bước kiếp không nhà
Những toan tính mờ dần trong biển nhục
Tiếng hẹn thề rên nghẹn khắp gần xa*

*Gặp những kẻ ngày xưa quen gào thét
Bước giầy sô làm rung chuyển giặc thù
Ta tìm đến xin chút tình trai Việt
Để sưởi tình trong cõi tạm hoang vu*

*Họ nhìn ta rồi bỗng cười cuồng nhói
Mắt long lanh theo tiếng nhạc đập đôn
Ta xin chút tình của người đồng đội
Lại cho ta buồn nản với cô đơn*

*Gặp vài kẻ mặt tô đây son phấn
Môi nhi nhô kẹo với giọng ồm ờ
Ngực mộng đùi cho ta thêm tủi phận
Họ đi rồi và ta đứng cô đơn*

Họ dập dìu xe xua trên đất khách
Đem trái tim rao bán giữ chợ đời
Cho ta nhớ người còn trong vùng địch
Đang dần mòn gục chết với tương lai

Gặp vài kẻ véo von lòng nhân ái
Ta tìm đến xin một chút tình người
Để an ủi những ngày thừa còn lại
Của cánh chim chờ thét gió tung trời

Nhưng họ cho ta lọc lừa tráo chác
Nghĩa đồng hương nhắc tới lại thêm buồn
Tao ngao ngán cho tình đời đen bạc
Về gục đâu trong men đắng tìm quên

Ta trách ta sao vẫn còn nặng nợ
Trong khi ai cũng say giấc miên trường
Ai cũng vui vì đất trời rộng mở
Ai cũng cười nghe ta nhắc quê hương

Ôi quê hương giờ đang nằm thoi thóp
Đang hờn căm rẫy thoát lửa bạo tàn
Đang chờ người muôn phương về xum họp
Để chung lòng giết giặc cứu giang san

Ôi trong ta hận thù cao ngút mắt
Luôn dập dồn như sóng cuộn cuồng phong
Bao năm qua giam đời trong đáy huyết
Giờ thét vang như chim được sổ lồng

Ta nhớ quê hương những ngày sắp mất
Ta thương nhiều qua từng giấc chiêm bao
Quê ta giờ khổ đau và tan nát
Lửa thù dâng cao vút tận trời cao

Ta đã về trong đợi chờ thê thiết
Những lâu đài của Mẹ đẹp như thơ

Ta sẽ chiêu hồn những những phản bội
Đang lạc lăm trong phù phiếm hư vô

Nhưng ta chỉ là lính già tàn phế
Sống ngu ngơ như cây đứng giữa đường
Thì có gì để gửi về cho bạn
Cùng góp phần quang phục lại quê hương

Thì ra ta cũng là phường hèn nhát
Quên những ngày xưa liêu thân đấu tranh
Giờ mới biết bỏ nhà đi trốn giặc
Chỉ để cho ta ngày tháng an lành

Bài đáp 4: TAO KHÔNG GỬI SÚNG

Mũ nâu 11

Gửi Nguyễn Cung Thương như mọi lời tạ tội

Đọc thơ mày...

... buổi trưa hè nắng cháy

Tao nghe hồn chết lịm giữa mù Đông

Thấy xót xa cay đắng trong lòng

Khi mày bảo chúng ta gửi súng

Mày nói đúng,

quả thật mày nói đúng!

Làm sao hòa hợp được với lũ sài lang

Lũ chó trâu, bạo ngược hung tàn

Chỉ biết sống trên máu xương đồng loại

Mấy mươi năm chúng ra công phá hoại

Mảnh giang san gấm vóc của cha ông

Đất miền Bắc, biển miền Đông

Chúng dâng cúng cho quan thầy Trung Cộng

Lũ tàu đỏ bắt giết dân đen
Chúng rút đầu cầm họng.
Cha, Thầy mới mở lời
Chúng hùng hổ ra tay
Khiếu nại kêu oan, chúng thẳng tay đoạ đầy
Coi mạng sống con người như cỏ rác

Mọi người ngó lơ trước bao tội ác
Hiệp định Hoà bình vừa ký ở GiơNeo
Ngoảnh mặt đi chúng xé cái vèo
Văn bản Paris, chúng đem ra chùi dít...

Cả thế giới,
Cả nhân loại đều im thin thít
Mặc tình chúng lộng giả thành chân
Mở miệng ra là nói nghĩa nhân
Nhưng rặt một phường buôn dân bán nước

Thế mà...
Có lắm kẻ, ngày xưa từng ăn trên ngồi trước
Từng hùng hồn tuyên bố: Sẽ vì nước hy sinh
Nhưng than ôi!
Đến nay, bỗng khúm núm hạ mình
Để xin được làm chó săn, liếm gót giầy giặc Cộng (Cao Kỳ)

Có những thằng,
Áo cao mũ rộng
Bằng cấp đầy mình, kiến thức mênh mông
Mà một câu nói đơn giản cũng chẳng chịu thuộc lòng:
"Hãy nhìn, chớ đừng nghe những gì Cộng Sản nói"

Xuống tàu ra đi chúng thảm thương thật tội
Mặt mũi xanh xao, quần áo tả tơi
Còn bị lũ đầu trâu chửi mắng nặng lời
"Bọn đĩ điếm chỉ ôm chân đế quốc"

Nay được đám lưu manh xoa đầu
Gọi "Việt Kiều yêu nước"

Vội đem tiền về mở tổ hợp đầu tư
Rồi nhanh nhẩu hoan hô - bác đảng - nhuyễn nhừ
Cùng một ruộc: trâu tâm trâu, mã tâm mã

Họ có thấy chằng?
Những người chết,
Cũng bị đào mồ cuốc má
Lấy đất, bán đất chia nhau
Tranh thủ làm giàu
Chúng vợ vét cả tiết trinh em nhỏ...

Nghe mày hỏi, tao gục đầu xấu hổ
Súng đạn đâu mà gửi cho mày?
Ngoài một chút sắt son nặng trĩu lòng này
Chắc mày hiểu vì sao:
"Tao không gửi súng..."

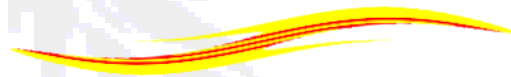
Bài đáp 5: ĐỂ NÓ CHO TAO

Sơn Thân Mũ Nâu Đoàn Trọng Hiếu

Đọc thư mày lòng tao đau quặn
Thằng cụt thằng lành cùng trần trở như nhau

Nhớ mùa hè đổ lửa năm nao
Thằng lính biệt động trăn ngọn đôi gió
Mày, thằng lính dù An Lộc
nhảy vào tầng viện cho tao
Được lệnh bàn giao, tao kéo quân vào thành phố
Không quên chỉ cho mày bìa rừng cao su đỏ
Giặc chốt dày đặc, mày bảo: „để đó tao lo“
Sau 3 tháng tử thủ
Tao ở lại Bình Long, mày ra vùng hỏa tuyến
Mãi đến Tháng Tư đen vẫn chẳng được tin nhau
Tao vào tù rồi lưu vong nơi hải ngoại
Nay bỗng được thư mày lời bi hùng thống thiết
Mày bảo gửi súng cho mày, tao không đành đoạn
Vì cuộc chiến bây giờ không cần đến súng đạn
Mà cần đến trái tim rục lửa yêu thương
Mang lý tưởng tự do dân chủ nhân quyền
Đến tận hang cùng ngõ hẻm
Khi mọi người dân đều ý thức
Đó là ngày giặc cộng phải vùi chôn
Nhiệm vụ của mày cùng dân oan
là đi biểu tình khiếu kiện
Cùng công nhân bãi thị đình công
Còn nhiệm vụ của tao ở ngoài này
Là vận động chính giới nước ngoài
Vận động đồng bào hải ngoại
Tao đang ứng chiến ở sân bay
Chờ đến giờ G nhảy vào Newyork
Biểu tình chống thằng Nguyễn Tấn Dũng
Tao yêu cầu mày, Để nó cho tao
Cuộc chiến này không có tên Dương Văn Minh
Nhưng vẫn có Nguyễn Cung Thương và Đoàn Trọng Hiếu.

Bài đáp 6: TAO VẪN CÒN ĐÂY

(Nguyễn Quân, một người lính VNCH)

Đáp lời chiến hữu Nguyễn Cung Thương
Tao đã nghe tiếng gọi trong đêm trường
Như tiếng thét ngập tràn tình đồng đội
Tiếng kêu của mây cũng là tiếng uất hận của quê hương
Mây cần súng đạn, không cần nổi xốt thương

Tao còn nhớ những đêm phục kích trong rừng
Dưới ánh trăng xanh xuyên kẽ lá
Mây và tao chia nhau bắn tỉa
Từng tên quân giặc xâm lăng

Những trận xung phong xáp lá cà diệt địch
Đánh cho tan tác
Đánh cho quân thù kinh hồn vỡ mật
Bây giờ tụi mình buông súng thật sao ?
Nhưng tụi mình chưa giải ngũ được đâu

Ai anh hùng

Ai hào kiệt

Ai đã trả nợ núi sông

Trận chiến tàn nhưng cuộc chiến vẫn chưa xong

Nơi quê cũ bóng quân thù tràn ngập
Mỗi một thằng đáng nhận trăm viên đạn
Để đền bồi tội lỗi chúng đang mang
Đem tổ quốc núi sông ra dâng bán
Rước quân thù giẫm nát quê hương
Bán trẻ thơ phụ nữ cho ngoại bang
Cướp của dân oan
Banh da xẻ thịt giang san
Hùa nhau cắn xé quê cha đất tổ

Mây còn nhớ một lời của huynh trưởng
Không chấp nhận, không sống chung
Với loài quỷ đỏ

*Không bao giờ nói chuyện hoà giải hoà hợp
Với chúng nó*

*Mây với tao là những thằng lính trận mạc
Đôi điện quân thù
Chỉ có hai tiếng : XUNG PHONG ! một tiếng: SÁT !
Tiếng thét oai hùng từng vang dội non cao rừng thẳm*

*Hẹn một ngày tụi mình đào lỗ đem chôn
Những thằng chóp bu Cộng sản
Cùng chủ nghĩa ngoại lai
Đưa dân tộc trở lại bình minh tươi sáng*

*Tụi mày còn đó, tụi tao còn đây
Chung vai sát cánh thề quang phục quê hương
Một lần nữa mày và tao sẽ có mặt
Trong đoàn quân xung kích dưới bóng cờ vàng
Nắm tay nhau cùng hát khúc khải hoàn ca.*

- Sưu Tâm -